Den 20. april 2016 blev i sag nr. 88823:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S. Hun klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et ulykkestilfælde.

Klageren anmeldte den 15/5 2006, at hun den 15/5 2004var faldet på en parkeringsplads og havde beskadiget sin ryg. Selskabet har udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 5 % i 2009.

Selskabet afviser at udbetale yderligere erstatning under henvisning til, at Arbejdsskadestyrelsen efterfølgende har fastsat méngraden til under 5 %.

Klageren har i klageskemaet dateret 11/12 2015 bl.a. anført:

> "15. maj 2004 falder jeg i en lunke, da jeg skal 'springe' for en bil.
> Jeg bliver kørt på skadestuen. Jeg har pådraget, mig flere små rifter/skader. Senere på dagen, får jeg mere og mere ondt i ryggen. Jeg ringer en af de efterfølgende dage til min læge, da jeg fortsat har meget ondt, uanset om jeg sidder, ligger eller går - har det bedst med at stå op af en væg og presse ryggen op ad den. Lægen mener, jeg skal se tiden an, da jeg jo har fået et slag i hele kroppen - da jeg ikke nåede, at tage fra og landede på min skulder og ansigt, - da der er gået yderlig nogle dage, og det abosult ikke er blevet bedre, får jeg en tid hos lægen til den 1. juni 2004. Og det er så disse dage, som giver udslaget, at Tryg afviser pga årsagssammenhæng. Et ord som først kommer på banen flere år efter mit fald - havde jeg kendt til det dengang, havde jeg selvfølgelig holdt på overfor min læge, at jeg skulle derover ved mit første ring - og lidt mærkeligt, at han ej heller er OBS på dette.

I 2006 beder Tryg om, at jeg skal udfylde en skadesseddel, hvilket jeg gør og deri har jeg bla skrevet mht smerterne og lægen.

September 2008 udfylder min egen læge en FP 410 Funktionsattest og på spørgsmål 4 svare hun; nej til at der er tidligere sygdomme eller andre forhold, som har nogen form for indflydelse .....hvorfor skulle hun svare nej, hvis det ikke er korrekt. På et tidspunkt, da jeg taler med Tryg - siger han, at jeg sikkert har pådraget mig skaden fra noget andet - hvortil jeg kun kunne svare; tror du så ikke at jeg havde anmeldt den ….. han svarede ikke på dette, blot at deres læger havde truffet en afgørelse.

21. august 2009 er jeg hos Tryg's egen spec.læge;… , som skriver; *..lænderygproblemer .....men generne kunne også have været opstået i dagene efter uheldet.... lændegenerne ..* og han anbefaler, at Tryg indhenter fuld journal fra min læge - hvilket Tryg allerede på daværende tidspunkt havde fået i flere omgang - hel tilbage fra primo 2002, hvor der på intet tidspunkt, er anført at jeg har haft problemer med ryggen.
Og hvorfor sender Tryg mig til deres spec.læge og dertil beder om mine læge journaler tilbage fra 2002 - hvis der ikke er årsagssammenhæng mellem de gener jeg har i min ryg og mit fald, så burde de jo bare afvise mig.
Tryg afslutter mig 30. september 2009 med ordene, *ej medføre varige gener/årsagssammenhæng.*
Jeg svare den 7. oktober 2009 at jeg ikke kan acceptere og vil kontakte en advokat.
9. december 2009 modtager jeg et nyt brev fra Tryg og teksten deri får mig til ikke, at vide, hvad der er op og ned længere. I disse lidt over 2 måneder, er der intet sket i sagen - det eneste er mit svar den 7. okt. - men nu skriver de, at mit haleben udløser et varigt mén på 5%. Så her erkender de mit fald, men kun halebenet og ikke i lænden, hvorfra jeg har pådraget mig store gener. Og de ligger deres spec.læge …s erklæring fra 21. august 2009 til grunde for dette svar.

Jeg har siden forsøgt, at få deres afgørelse ændret vedr. min skade i lænden, som i dag giver mig store problemer - har været i dialog med dem og Arb.skadestyrelsen, men ASK kan ikke vurdere mén grad, da Tryg ikke har bedt om dette og så skriver de noget om lægejournal; primært haleben - hvilket ej er korrekt, min læge får skrevet fra start, at det er haleben, da han jo ikke ved bedre på daværende tidspunkt, men han skriver senere til Tryg, at rygsmerterne er værre. Og alt hvad der ligger fra diverse læger, står der ryg/lænd.
Jeg har forsøgt mig igennem advokat, men det samme - Tryg vil ikke ændre deres opfattelse af; årsagssammenhæng.
Og som sagt har jeg senest skrevet til dem juni i år. Jeg føler en forfærdelig afmagt og er så fyldt af al denne skriven frem og tilbage og hvem mener, hvad om min ryg - det er så hårdt, men jeg kan bare ikke ligge det fra mig, da jeg ved, hvordan jeg havde det før mit fald og hvordan jeg har det i dag ... og jeg ville ønske, at jeg aldrig var faldet.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)
At Tryg opfylder deres side, af den forsikring, som jeg havde hos dem på det givende tidspunkt.
Hvilket er, at den skade jeg har fået i lænden, og skal døje med resten af mit liv, bliver bedømt, som en forsikringsskade og ikke henlagt under; årsagssammenhæng."

Selskabet har i brev af 6/1 2016 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

"**Sagsforløb**
Vi modtog den 24. maj 2006 en skadeanmeldelse af 15. maj 2006 fra vores kunde vedlagt skadestuejournal og politirapport, jf. bilag 2. Det fremgik af skadestuejournalen, at vo-

res kunde den 15. maj 2004 faldt i et hul på en parkeringsplads, hvorved hun forvred venstre fod/ankel og slog ansigtet i jorden.

Ved brev af 29. maj 2006 anerkendte vi den anmeldte hændelse, som et dækningsberettiget ulykkestilfælde. Ved anerkendelsen tog vi forbehold for årsagssammenhæng mellem vores kundes gener og ulykkestilfældet, jf. bilag 3.

Efterfølgende blev der blandt andet indhentet en speciallægeerklæring af 21. august 2009 fra overlæge …, jf. bilag 4, samt journaloplysninger vedrørende vores kundes gener efter ulykkestilfældet den 15. maj 2004, jf. bilag 5.

På baggrund af de lægelige oplysninger vurderede vi det varige mén som følge af ulykkestilfældet den 15. maj 2004 til mindre end 5%. Ved vurderingen blev der lagt vægt på, at der ikke fandtes årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og de af kunden anmeldte gener, fortrinsvis i lænderyggen, og at der ikke var strakssymptomer ifølge de lægelige oplysninger. Dette meddelte vi vores kunde ved brev af 30. september 2009, jf. bilag 6.

I mail af 7. oktober 2009 klagede vores kunde over vores afgørelse, og oplyste, at hun ville kontakte en advokat, jf. bilag 7.

Efter modtagelsen af vores kundes mail gennemgik vi sagen på ny i samråd med vores lægekonsulent, og vurderede det varige mén til 5%. Vi lagde ved afgørelsen vægt på, at det fremgik af journalen fra egen læge, at vores kunde havde været hos lægen den 1. juni 2004 med gener og smerter i halebenet, som følge af ulykkestilfældet den 15. maj 2004. Dette skrev vi i brev af 9. december 2009 til vores kunde, jf. bilag 8.

Efterfølgende modtog vi et brev af 14. december 2009 fra vores kundes advokat med bilag, hvoraf det fremgik, at vores kunde ikke var tilfreds med den fastsatte méngrad, jf. bilag 9. Vi forlagde herefter sagen for vores lægekonsulent på ny, og fastholdte i brev af 22. december 2009 til vores kundes advokat den tidligere afgørelse og foreslog, at spørgsmålet om méngradens størrelse blev forelagt Arbejdsskadestyrelsen til uvildig vurdering, jf. bilag 10.

Hernæst var der yderligere korrespondance med vores kundes advokat, hvorefter sagen blev sendt i Arbejdsskadestyrelsen ved brev af 5. juli 2010. Inden forelæggelsen havde vores kunde underskrevet et betinget samtykke den 16. juni 2010, som vi modtog gennem vores kundes advokat ved mail af 30. juni 2010 om. Af samtykkeerklæringen fremgik det, at Arbejdsskadestyrelsens afgørelse var bindende for begge parter, jf. bilag 11, 12 og 13.

Arbejdsskadestyrelsen afgav udtalelse i brev af 18. juli 2011 og fastsatte det varige mén som følge af ulykkestilfældet den 15. maj 2004 til mindre end 5%, idet de ikke fandt årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet den 15. maj 2004 og vores kundes lændegener, jf. bilag 14. Arbejdsskadestyrelsen lagde blandt andet vægt på, at der ifølge skadestuejournalen fra ulykkesdagen blev konstateret brud på spidsen af lægbenet samt hudafskrabninger i ansigtet. Endvidere lagde de vægt på, at en røntgenundersøgelse af lænden den 15. juli 2004 viste normale forhold i lænden, bortset fra en medfødt misdannelse.

Kundes advokat bad efterfølgende Arbejdsskadestyrelsen om at genvurderer sagen, og ved brev af 21. maj 2012 fastholdte Arbejdsskadestyrelsen den tidligere udtalelse, da det fortsat var deres vurdering, at der ikke var årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og de senere opstået lændegener, jf. bilag 15. Vores kundes advokat bad Arbejdsskade-

styrelsen om en uddybende begrundelse for deres udtalelse, hvilket skete ved brev af 27. december 2012 til vores kundes advokat, jf. bilag 16.

Efterfølgende modtog Arbejdsskadestyrelsen yderligere oplysninger fra vores kunde og foretog en fornyet vurdering af sagen. Ved udtalelse af 18. december 2014 fastholdte Arbejdsskadestyrelsen deres tidligere udtalelser om, at de ikke fandt, at der var årsagssammenhæng mellem vores kundes lændegener og ulykkestilfældet den 15. maj 2004, bilag 17.

Ved mail af 16. marts 2015 bad vores kunde os om at se på sagen igen. Vi fastholdte ved brev af 30. marts 2015 vores tidligere afgørelse, jf. bilag 18 og 19. Hernæst modtog vi en mail af 3. juni 2015 fra vores kunde, som vi besvarede ved brev af 12. juni 2015, hvor vi fastholdte den tidligere afgørelse, og henviste til at sagen kunne genforelægges af Arbejdsskadestyrelsen, samt at vores kunde havde mulighed for at klage til vores klageansvarlige afdeling, jf. bilag 20 og 21.

Herefter modtog vi klagen gennem Ankenævnet ved brev af 18. december 2015.

Vores vurdering
Efter modtagelsen af klagen, har vi gennemgået sagen på ny.

Det er fortsat vores vurdering, at méngraden som følge af ulykkestilfældet den 15. maj 2004 er 5%. Endvidere er det fortsat vores vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem vores kundes lændegener og ulykkestilfældet den 15. maj 2004 på grund af manglende strakssymptomer.

Arbejdsskadestyrelsen har ved uvildig vurderinger i 2011, 2012 og 2014 fastsat det varige mén efter ulykkestilfældet til mindre end 5%, og har begrundet afgørelsen med, at det ikke er sandsynliggjort, at ulykkestilfældet den 15. maj 2004 har forårsaget de af vores kunde anmeldte/nuværende gener i lænden.

Endvidere bemærkes det, at det også er vores vurdering, at vores kundes fald fra niveau rent forsikringsmedicinsk ikke er egnet til at forårsage varige gener.

Konklusion
Vi fastholder på baggrund af ovenstående vores tidligere afgørelse i sagen.

Samtidig bemærkes det, at kunden har bevisbyrden for årsagssammenhæng mellem hendes lændegener og ulykkestilfældet den 15. maj 2004. Denne bevisbyrde har vores kunde ikke løftet, hvilket bekræftes af Arbejdsskadestyrelsens uvildige vurderinger.

I denne forbindelse henvises til ankenævnspraksis vedrørende lignende sager om méngradens størrelse og årsagssammenhæng, fx kendelse nr. 83.253, nr. 86.395, og nr. 88.269 jf. bilag 22, 23 og 24.

Afslutningsvis skal det anføres, at vores kunde har underskrevet en samtykkeerklæring om, at Arbejdsskadestyrelsens udtalelse er bindende for begge parter, som dog er betinget af, at der ikke er 'åbenlyse fejl eller mangler' i udtalelsen. Vi mener ikke, at det er tilfældet, idet styrelsen har vurderet sagen i 2011, 2012 og 2014 med samme resultat."

Klageren har i mail af 21/1 2016 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"• side 1; andet sidste afsnit - her skriver de; lægelige oplysninger / mindre end 5% / ikke fandtes årsagssammenhæng / fortrinsvis i lænderyggen.
- side 1; sidste afsnit - ja, jeg gør indsigelse overfor dem ... men fremkommer ikke med nye oplysninger
- side 2; nu ændre de menig, uden ny dokumentation. De ligger nu vægt på min læges journal, som jo har ligger der hele tiden - endda i flere omgange. Og dertil nævner de ikke, at min læge i februar 2010, skriver til dem (efter de selv har bedt om en redegørelse fra ham), hvori der bla står, at jeg var faldet og slået ryggen/halebenet / konstaterede jeg smerter begge steder (jeg har vedhæftet min læges brev, som Tryg også har)

Men de træffer en ikke mén afgørelse den 30. september 2009 og lidt over 2 måneder efter den 9. december 2009 - har de pba min korte mail, ændret opfattelse,
hvilket jeg må sige et eller andet sted jo er skræmmende, for hvorfor var deres afgørelse, så i september negativ, uden nye dokumentationer!
Dertil skriver de ikke, at deres egen spec.læge - skriver - som jeg skrev i mit klageskema; lænderygproblemer / men generne kunne også have været opstået i
dagene efter uheldet / lændegenerne ... og han anbefaler Tryg, at indhente fuld journal fra egen læge på mig.

- side 2; afsnit 3 - bindende ... Tryg har hver gang skrevet på nær, den sidste gang, hvorefter jeg fandt Jer på nettet og skrev til Jer istedet - at jeg kunne bringe det for arb.skadestyr .. dog skulle jeg selv betale, hvilket jeg også har gjort.
- side 2; afsnit 4 - misdannelse - det er vist kun en som har skrevet, der var faktisk en som efterfølgende kommenterede det overfor mig, at dette ikke var korrekt.
- side 2; afsnit 5 og 6 - årsagssammenhæng ..ja, arb.skadestyr. holder sig til reglerne, men som … sagde, der står ikke nogen steder om, at Tryg ikke kan/må anerkende en mén grad efter en skade uanset tidsrammen - men at der vel også var lidt almindelig etik i, når mine journaler ikke gav anlednig til tvivl spørgsmål om problemer inden mit fald og den strøm af læger/undersøgelser derefter, men arb.skadestyr. kunne bare ikke gradbøje reglerne.
- side 3; afsnit 4 under konklusion - bevisbyrden ... for årsagssammenhæng / lændegener (lændegener; samme ord, som deres egen spec.læge bruger) Tryg taler ikke under deres konklution om mén grad, kun - at jeg ikke har løftet bevisbyrden.

Jeg føler jeg kunne blive ved med, at skrive - og det sikkert fordi jeg føler mig både vild uretfærdig behandlet og at Tryg indirekte siger, at jeg ikke taler sandt, når jeg påholder, at min ryggenere stammer fra mit fald i 2014 - hvilket jeg jo beviser ved, at der intet er at finde i mine journaler - min læge svar, at der ikke er andre andre forhold/sygdomme som har indflydelse på mine ryggener - og hvis Tryg mener, at det er en medfødt misdannelse - hvorfor sender de mig så til deres spec. læge og bruger tid på det - så måtte den jo være nem, at behandle, de skriver faktisk heller ikke under deres konklution, om misdannelse og ej heller gør deres egen spec.læge.

Og sluttelig mht; årsagssammenhæng - kan jeg altså bare ikke se forskellen på, at hvis det er en arbejdsskade og en privat skade, så behandles det på 2 forskellige måde - den ene har man hele livet til og den anden få dage. Men stadig - jeg mener, at jeg løfter bevisbyrdelsen i mine journaler om at min egener er fra mit fald."

Af skadestuejournal fremgår det bl.a.:

"Ankomst: 15.05.2004
…
DIAGNOSER:
A DS826 Fractura malloli lateralis
+ TUL2 Venstresidig
…
Kom ved et uheld til at falde ned i et hul i vejen, vrider om på ve. fod og slår ansigtet i jorden. Har smerter i ve. fod. Ingen hovedpine, svimmelhed, kvalme eller opkastning.
…
RØNTGEN
af ve. ankel, obs. fraktur.

Rtg. viser avulsion svt spidsen af ve. fibulas malleol."

I politirapport af 15/5 2004 hedder det bl.a.:

"Forurettede, …, forklarede kort, at hun var faldet i et hul på …, da hun skulle undgå en bil på parkeringspladsen. Hun faldt og kunne ikke rigtig huske hvordan hun havde taget fra. Hun havde forvredet venstre ankel, fået hudafskrabninger i ansigtet og havde muligvis fået tandskader.
…
Gerningsstedsundersøgelsen viste, at i den 4 parkeringsbås øst for den sydlige indgang til …s torveareal, var der en fordybning i fliserne. Fordybningen var ca. 98x90 cm bredt og ca. 5 cm dybt. Fra fordybningens kanter og ind til det dybeste punkt, var der et jævnt fald."

Af lægejournal fremgår bl.a.:

"09.11.04
…
…-årig iøvrigt rask kvinde henvist for vedvarende rygsm. siden fald på parkeringsplads i maj 2004. Var umiddelbart efter faldet på skadestuen, … Hospital, blev udstyret med krykkestok. Efterflg. haft lænderygsmerter med udstråling til benene, mest ve. Har endvidere tendens til følelsesløshed i begge femora om natten, svinder ved bevægelse. Har forsøgt fysioterapeut, der ikke har kunnet tilbyde pt. behandling.
Smerterne forværres undertiden liggende og siddende, bedres sædvanligvis ved let funktion.
…
13.07.06
Gl skade efer fald for 2 år siden. Derefter haft konstateret sm over lænd bilat m udstr t ben, mest højre ben. Ingen pareser el lign. Været hos speciallæge, rtg, scanning, fysioterapeut u effekt obj. upåv. ømme bilat lumbale paravertmuskler. Egal kraft i ue, refl. egale
…
01.09.06
Faldt i 2004. siden da sm. i lænd. Har desuden haft paræstesier i begge ben + i arme når hun bærer på noget. Tidl grundig rygus. hos rheumatolog. Han faldt pos Laseque, men efterflg. MR-scann. viste i.a.
Konservativ rygbeh m træning etc. u/effekt. Prøver nu henv til neurolog, blodprøver (kunne sympt i ben i virkeligheden være polyneuropati?).
Rtg af col lumbalis, henv til rygcenter

…
13.11.06
…
Henvist til vurdering af lænderygsmerter, dette startede for 2 år siden da hun i faldt, fik et knæk i ryggen, ramte på højre side, efterfølgende smerter i lænderyggen, især i siddende og liggende stilling, men også når hun står.
Har det faktisk bedst når hun går omkring.
Indimellem fornemmelse af udstråling til benene, ingen inkontinens. For 1 år siden udredt via reumatolog og på baggrund af pos. Lasegue efterflg. MR-scannet, sandsynligvis i …, iflg. henvisningen viste denne helt normale forhold.
Har forsøgt konservativ behandling uden effekt.
…
17.09.2008 MR-skanning
…
MRskanning af col. lumbalis, (uden iv-kontrastindgift), viser
i sagittalplanet normale krumninger, dog meget lidt kurvering af os sakrum.
Nederste inkomplette diskus opfattes som liggende mellem S1 og S2. Med denne nummerering ses
…
L4/L5 antydningsvis diskusdegeneration og diskusprotrusion i hele den bagre circumferens fra foramen til foramen, men billedmæssigt med god plads til de afgående rødder.
L5/S1 viser diskusdegeneration og en mindre bagre protrusion fra foramen til foramen.
Der er store facetled og tykke ligamenter og mediant måler AP diameteren i durasækken kun 7,2 mm og der er således marginal spinalstenose.
Der er muligvis en dobbelrod på hø. side, men der synes at være plads til rødderne.
Også på ve. side er der plads i foramen.
Der er medullafremstilling fra Th 10 og distalt. Conusområdet og filamenterne ses fuldstændigt upåfaldende."

I neurokirurgisk speciallægeerklæring af 21/8 2009 hedder det bl.a.:

"**Resume**
…-årig kvinde, uden tidligere lændeproblemer. D. 15/5 - 04 trådte hun til siden på en parkeringsplads og mistede balancen, da belægningen var sunket lidt. Hun faldt ned på venstre side, hvor hun slog venstre skulder og ansigtet. Hun havde endvidere vredet om på venstre ankel. Blev undersøgt på skadestuen, hvor en røntgenundersøgelse viste brud svarende til spidsen af lægbenet.
I efterforløbet havde hun angiveligt smerter i lænden, og der kom udstråling til benene. Hun er blevet vurderet af egen læge, af reumatolog, neurolog og neurokirurg. En MR-skanning har vist lidt slidgigt svarende til de 2 nederste niveauer, og dette er forsøgt konservativt behandlet uden effekt. Inden for de seneste 1½ år er der tilkommet forværring med soven i benene, inden for de seneste 6-9 måneder er der kommet soven i storetæerne, og inden for den seneste uge er hælene også begyndt at sove.
Expl. var ikke sygemeldt efter uheldet, men angiver at have været på arbejde 'on/off' i de første par måneder pga. 'lændesmerterne og svigt af benene'.
De aktuelle gener beskrives som daglige lændesmerter samt sovende fornemmelse i benene, storetæerne og nu også i hælene.
Ved den objektive undersøgelse findes bevægeligheden i lænden generelt let til moderat reduceret. Den højre knærefleks er afsvækket, og der angives nedsat berørings- og smertesansen svarende til for- og ydersiden af højre lår samt ydersiden af venstre underben og fod.

8. 88823

Diagnose / Distorsio columna lumbalis seqv. obs. pro. /
(muligvis følger efter forvridning i lænden)

Konklusion
Der foreligger et konkret uheld, hvor expl. slog venstre skulder og ansigtet samt forvred venstre ankel. Imidlertid er der ikke længere gener fra disse regioner.
Umiddelbart synes hændelsen ikke egnet til at kunne give varige lænderygproblemer; men hun angiver i efterforløbet at have haft smerter i lænden. Dette kan skyldes en forvridning i lænden ved faldet. I givet fald ville det have været forventeligt med smerter i lænden umiddelbart efter uheldet, dvs. ved undersøgelsen på skadestuen; men generne kunne også have været opstået i dagene efter uheldet.
Desværre mangler der dokumentation for tidspunktet for opståelsen af lændegenerne i sagsakterne, og det anbefales derfor, at der indhentes fuld journal fra egen læge fra perioden efter uheldet. De sensoriske problemer er først tilkommet lang tid senere og vurderes derfor ikke at være en følge af uheldet.
Der har angiveligt ikke været forudbestående gener af betydning; men dette kan verificeres ved, at der supplerende indhentes journal fra egen læge fra perioden før uheldet.
En endelig vurdering af årsagssammenhængen må således afvente journaloplysningerne fra egen læge."

I erklæring fra klagerens privatpraktiserende læge hedder det den 24/2 2010 bl.a.:

"Ovennævnte patient henvendte sig her i klinikken 1/6-2004 efter at være faldet og slået ryggen/halebenet. Her konstaterede jeg smerter begge steder, men da smerterne i halebenet var værst koncentrerede jeg behandlingen til halebenet. Efterfølgende viste rygsmerterne sig at være værre hvorfor dette blev udredt."

Af arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 18/7 2011 fremgår bl.a.:

"**Begrundelse for varigt mén**

Vi har lagt vægt på sagens lægelige oplysninger, herunder især:

- speciallægeerklæring af 21. august 2009 fra neurokirurg …,
- journal fra egen læge, … hospital og … hospital.

Det fremgår af sagen, at [klageren] har gener i form af lændesmerter, og en sovende fornemmelse i ben og tæer.

Ved speciallægens objektive undersøgelse blev det konstateret, at [klageren] havde nedsat bevægelighed af lænden.

Det er vores vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem [klagerens] gener og ulykken den 15. maj 2004.

Vi har lagt vægt på, at generne ikke er beskrevet i umiddelbar tidsmæssig tilknytning til ulykken.

Vi mener derfor ikke, at det i tilstrækkelig grad er sandsynliggjort, at det er årsagssammenhæng.

Det varige mén efter ulykken den 15. maj 2004 er derfor fastsat til mindre end 5 procent."

Af brev fra Arbejdsskadestyrelsen af 18/12 2014 fremgår bl.a.:

"Vi afgav udtalelse i din sag den 18. juli 2011. Vi fastholdt den 21. maj 2012 vores vurdering.

Den 27. december 2012 fastholdt vi vores tidligere vurdering med uddybende forklaringer om de juridiske betingelser for vurderingen af din skade.

Den 20. november 2013 modtog vi yderligere oplysninger, og vi accepterede at vurdere, om disse giver anledning til en ændret vurdering. Dette er undtagelsesvis, idet vurdering af nye oplysninger i princippet kræver nyt gebyr.

Vi bad herefter om beskrivelse af nogle foretagne MR-skanninger. Disse har vi modtaget.

Vi har herefter forelagt sagen for vores neurologiske speciallægekonsulent med det overordnede lægefaglige ansvar for området. Din sag har under behandlingen været vurderet af flere af vores lægekonsulenter og af flere sagsbehandlere.

Efter seneste lægelige forelæggelse fastholder vi vores tidligere afvisning af årsagssammenhængen til dine lændegener.

Begrundelsen er, at vi udfra en lægefaglig vurdering ikke finder det sandsynligt, at den beskrevne skade har medført et varigt mén på mindst 5 procent.

Selvom vi således forudsætter, at der måtte have været de nødvendige strakssymptomer, så vurderes det lægeligt set, at skaden ikke har medført gener svarende til mindst 5 procent.

Ved denne vurdering har vi lagt vægt på, at dine gener ifølge din lægejournal primært var i halebenet. Vi har lagt vægt på de oplysninger, som tidsmæssigt er tæt på skadestidspunktet.

Der er forskel på haleben og lænderyg, og dit fald er efter en lægefaglig vurdering ikke egnet til at give varige halebenssmerter.

Vi fastholder, at skaden ikke har medført en méngrad på mindst 5 procent.
…
Med denne revurdering betragter vi sagen som afsluttet.
Yderligere vurderinger af sagen kan ikke ske uden indbetaling at nyt gebyr."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**2. Hvad dækker forsikringen**

Stk.2.1
Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.

Stk. 2.2
Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

…
8.2. Erstatning ved varigt mén

Stk. 8.2.1
Forsikringen giver ret til erstatning i tilfælde af varigt mén som følge af et ulykkestilfælde.

Stk. 8.2.2
Ménets omfang, afgør erstatningens størrelse. Erstatningen udgør en procentdel af forsikringssummen svarende til den fastsatte méngrad. Se pkt. 9. Udbetalingen sker som et engangsbeløb.

Stk. 8.2.3
Udbetaling af erstatning sker på grundlag af forsikringssummens størrelse på ulykkestidspunktet.

Stk. 8.2.4
Méngraden fastsættes, når de endelige følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes. Forsikringen giver ret til udbetaling af erstatning ved en méngrad på 5% eller derover."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 15/5 2006, at hun den 15/5 2004 var faldet på en parkeringsplads og havde beskadiget sin ryg. Selskabet har udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 5 % og fastholder, at hun ikke har bevist, at hun er berettiget til yderligere erstatning.

Klageren ønskede sagen vurderet af Arbejdsskadestyrelsen og underskrev en samtykkeerklæring den 16/6 2010, hvori hun ved sin underskrift erklærede sig indforstået med, at Arbejdsskadestyrelsens udtalelse var bindende for både hende og selskabet.

Arbejdsskadestyrelsen fastsatte i udtalelse af 18/7 2011 klagerens varige mén til mindre end 5 %, idet styrelsen ikke fandt det sandsynliggjort, at der var årsagssammenhæng mellem hændelsen den 15/5 2004 og klagerens lændegener. Arbejdsskadestyrelsen har siden genvurderet og fastholdt sin afgørelse tre gange.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at udbetale yderligere erstatning med henvisning til, at Arbejdsskadestyrelsens udtalelse om størrelsen af méngraden er bindende for parterne ifølge den underskrevne

samtykkeerklæring af 16/6 2010. Nævnet kan herefter ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand